De koloniaal

bron
De koloniaal. J. Wendel en Zoon, Amsterdam 1819-1842

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/_kol004koli01_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de gebruiksvoorwaarden.

dbnl digitale bibliotheek voor de Nederlandse letteren

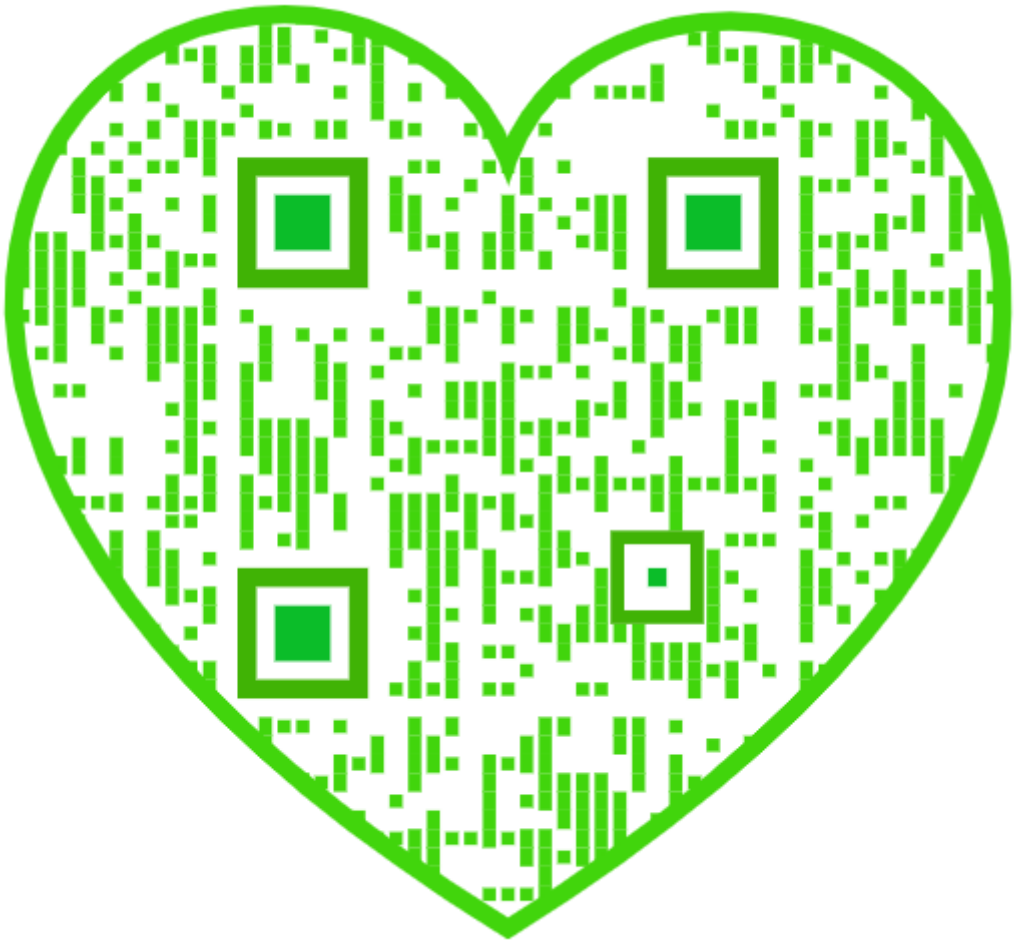

De koloniaal.

1.

Ik was naauwlyks vyftien jaar,
Een zwierbol na den aard,
Daarby een zware dobbelaar,
Myn geld verteerd by billard en kaart;
Zoo nutteloos bragt ik door myn geld,
Dat heeft myn op het laatst gekweld,
Geruineerd was ik totaal,
En ziet ik wierd Koloniaal.

2.

Maar nu ben ik weder vry,
En heb steeds uitgerost.
Wat ben ik ook van harte bly,
Dat 'k geweest ben op die ooster kust;
Want ziet voor Vorst en Vaderland,
Heb ik myn leven gansch verpand;
En ziet ik greep het heldenstaal,
En ik ben ook Koloniaal.

3.

Deez medaille die hier prykt,
Al op myn fiere borst,
Tuigd hoe dapper dat ik stryd,
Voor Vaderland en Vorst,
Voor Java werd my dit vereerd,
Daar heb ik ook niet gemankeerd;
Ja dat betuigt de zegepraal,
En ik ben ook Koloniaal.

4.

K o c k dat was ons Generaal,
Die heeft ons aangevoerd,
Hy sprak mannen altemaal.
Toont dat gy hebt nog hollands bloed,
Want ziet voor Vorst en Vaderland,
Hebben wy ons leven gansch verpand,
Zoo sprak, zoo sprak ons Generaal,
En ik ben steeds Koloniaal.

Een nieuw lied.

Wys: De Waereld is in rep en roer

1.

Wat ziet men door de gantsche stad,
Elk prankt zich weer in ryker schad,
Met nieuw gemaakte kleeren, bis.
Men ziet een dienstmeid met een knecht,
Al is hun loontje noch zoo slecht,
Als damens en als heeren. [bis.]

2.

Een jonge meid gaat met haar vent;
De mode maakt haar exselent,
Haar wyde poolsche mouwen, (bis.]
Een omslagsdoek en een japon,
'T is al wat men tot pracht verzon,
Wie kan zoon' boel vertrouwen (bis)

3.

Zoo pronken zy net als een pop,
Elk haald ook breed zyn zylen op,
Met haar geploid cornetje, (bis)
'T is alles mode wat men ziet,
'T schralenstyn en anders niet,
Van Kaa, van Mie en Betje, [bis.]

4.

En dan een groote strooije hoed,
Die mode die staat elk goed,
Een kleed met drie vier kraagen, (bis)
Zoo loopen zy al door de stad,
Al hebben zy geen hembt aan 't gat,
Om jonkmans te behaagen. (bis.)